

Els lectors del “Journal d’ici” hauran pogut observar una publicitat continuada, però força incompreensible, amb el nom de “Sud de France”. De fet és el que se’n diu una subvenció encoberta de la regió Llenguadoc Rosselló a “L’Indépendant”, diners públics per sostenir una empresa privada que cada dia va més de baixa. A la publicitat podeu veure una minyona més aviat mal pentinada, de vegades al costat d’un minyó a la platja, de vegades al costat d’una altre minyona, menjant un préssec o confitura, el conjunt voluntàriament mal imprès, per donar una sensació de “flou” pretesament artístic, el tot coronat pel logo de la “Région”. Se suposa que l’efecte ha de ser de dir que els préssecs i les melmelades d’aquí (?), són les millors.

Analitzem aquest anunci des de diversos punts de vista.

A nivell de l’eficàcia econòmica, aquest anunci no aporta res. Tenim l’etiqueta “Sud de France” a la fruita, a les ampolles de vi i a moltes altres coses, i això no aporta cap solució a la crisi de la fruticultura i de la viticultura a Catalunya Nord. En un món globalitzat amb una pèrdua total de senyals d’identitat, quan més gran és l’apel·lació, menys interès econòmic té, quan més se perd la traçabilitat d’un producte, menor és l’interès del consumidor i menor és el benefici del productor. Evidentment els beneficiaris són les grans cadenes de distribució que et poden vendre productes agrícoles de no importa on, que no beneficien de cap manera les produccions locals. Però inconscients del propi suïcidi econòmic, els pagesos locals se deixen seduir per la lògica del productivisme i de la globalització, pensant, a tort, que sota una apel·lació més gran se’n sortiran millor. No és l’etiqueta “Sud de France”, que no vol dir res, que els sortirà d’afer. Al contrari, privilegiar els circuits curts, respectar la traçabilitat i la qualitat dels productes, i perquè no, etiquetar en la llengua pròpia, pot ser l’inici d’una solució per una pagesia local sostenible, que se respecti a si mateixa i respecti el país.

La mateixa lògica idiota s’ha aplicat als vins, amb la famosa apel·lació “Vins de Pays d’Oc”,

l'"Indépendant" ha ofert (pagant el contribuent encara), primeres pàgines senceres de publicitat pels "Vins de Pays d'Oc". La pregunta és fàcil: Quina credibilitat té etiquetar "Vin de Pays d'Oc" un vi del Rosselló, que tothom sap que no és precisament un territori d'Òc? Tot i respectant els autèntics Vins del País d'Òc, què hi té a guanyar la nostra producció de vins en fondre's en un volum molt més gran de vins occitans? Evidentment res a guanyar i molt a perdre en termes d'identitat (que vol dir també en termes de negoci).

La segona reflexió és política; hi ha una curiosa manca de memòria dels "catalanistes" d'aquest país, i segurament inconscientment és un dels llocs on se pot trobar la frontera entre regionalistes i independentistes. "Sud de France", és la continuació, amb un altre nom, de la política de despersonalització iniciada per l'antic president del Consell Regional Georges Frêche, "Sud de France" és la continuïtat absoluta de la política Septimània. Al cap i a la fi tant Septimània com "Sud de France" són les "marques comercials" de la Regió Llenguadoc-Rosselló. Les dues apel·lacions tenen els mateixos objectius, primer privilegiar la capital regional (en un context més ampli sempre el peix més gros se menja el petit), i segon diluir la personalitat catalana que és una berruga molesta al sí del conjunt regional, i amb aspiracions lògiques de trobar el seu futur al sud de l'Albera. Però polítiques idèntiques han donat lloc a reaccions diferents, mentre que el concepte Septimània provocava reaccions airades al si de certs "catalanistes", respecte al concepte "Sud de France" hi ha el silenci més total. Ni una reacció d'Unitat Catalana, ni dels seus "líders", silenci d'en Jaume Roure, re-silenci del seu sempre reactiu secretari general Brice Lafontaine, capaç d'opinar sobre tot i sobre tothom, però aquest tema li deu haver passat per alt. No cal dir tampoc que "Convergence Démocratique de Catalogne", tampoc opina al respecte, però no és d'estranyar, ja que amb la sola traducció en francès del nom d'aquest partit la seva posició és lògica i coherent. Esquerra Republicana tampoc ha remarcat res sobre el tema, i és més estrany ja que oficialment és un partit independentista, així com Unitat catalana que diuen tenir relacions estretes amb Solidaritat per la Independència al Sud. I fins i tot aquells "catalanistes", que se passen la vida criticant en Bourquin (que és veritat que continua fent la política d'en Frêche), sobre "Sud de France", no hi tenen res a dir. Ser "Septimans" els empenyava profundament, però ser francesos aparentment no els fa cap mal

De vegades la frontera entre regionalistes i independentistes sembla poc visible a Catalunya Nord, per regla general els "catalanistes" del nord quan creuen la frontera estatal semblen ser més independentistes que ningú, però quan se tracta d'actuar sobre el terreny a Catalunya Nord de seguida se'ls veu el llautó.

Finalment podríem dir que les raons econòmiques de les quals parlava al començament de l'article i les raons polítiques se retroben fàcilment, no hi haurà sortida econòmica en aquest país sense sortida política, ja és hora que posem seriosament fill a l'agulla per definir clarament i amb noms qui són els que estem per la independència en aquest país.

JC Serra

